

Üdvölettel: angyalod

Avarsöprés helyett a másodvirágzó paprikát gyomláltad. Megcsípett egy szúnyog, erre dühösen kiteptél mindent. Csináltál őszi zöldparadicsom-befőttet. Angol találmány, akkorról, amikor a Szigeteken még nem volt igazi nyár. A világfalu kertje új recepteket hajtott, a rukkola Mikulásra magot nevelt, a nyári aszály után felélesztették a decemberi esők. Nem kellett venned aranyáron izlandi biót, az árkülönbséget koncertjegyre költötted. Közönség a fűben, az előadók fatuskón. Tenyértölcsér hangerősítő.

Kollektív önáltatás! – bosszantottalak, pedig föl kellett engedned néha. Nem hagyhattam, hogy kiborulj, és feladd. Szorgalmasan javígtattad tárgyait. Sportot űztél a spórolásból, és hogy ne érezd magad sóhernek, neveltél: „Ökomókust játszom a zoknistoppolással. Nagyanyámat még a szükség vitte rá!”

Téged is az víz. Összeszorítottam a gyomrod, nehogy elbízd magad. Túl kedves volt a home made levendulás bugyor. Álmod, egy négyszemélyes kerékpáros riksa tetején napelem lett volna, alján elektromos segédmotor. Vittél sátrat és pokrócot adományba. Csak két-, majd háromnaponta zuhanyoztál, akkor sem folyattad a vizet egy percnél tovább. Lejjebb csavartad a fűtést, és felvettél még egy pulóvert. Rendszeresen önkénteskedtél segélykonyhán. Hát persze. Szorgalmasan sarkantyúztalak:

Ha elbuzs, elbukom. Ha mindnyájan elbuktok, én és a hozzám hasonlókat veletek együtt hullunk a semmibe.

A klímamenekült is háborús menekült.

A háborús menekült is klímamenekült.

Az arcokat nézd, ne a névsort.

Megismétlődött a történelem. Spanyolfallal felosztott nappalik, pokróccal elfüggönyözött folyosók, szekrényssal kettéválasztott hálószobák. Közös piszkított, senki által nem takarított tűzhelyek és árnyékszék. Hallgatódzás, leskelődés, intrikák.

Először csak a vendégszobából pakoltad ki a lomot, a magánélet luxusáról, a külön hálószobáról nem tudtál lemondani. Összetévesztetted a külső harmóniát a belsővel. Próbáltalak megvetni érte.

Megágyaztál a heverőkön. Háromfős család jött: Jasmine és két kisgyereke. Szemük a burkából frissen kipattant vadgesztenye. Impulzusvezérelt befogadás. A családfő épp nem volt velük, gyorstalpaló nyelvtanfolyamon vett részt az elosztóponton. Őt is hazavitted. Kettős identitás helyett sérelmek.

Megint másokra szorulnak.

„Mit kontrázol megint?”, ripakodtál rám hirtelen. „Mi vagy te, megboldogult cigányzenész?”

Hát lebuktam. Elbuktam. Szabályaink szerint nem folytathatom veled.

Most le fognak váltani. Át kell, hogy adjalak egy másik Őrzőnek, villant át rajtam a felismerés. Vártam a bizsergést, a húzást, ami eddigi munkámtól függően vagy a fény, vagy a sötétség felé repít majd, de mindössze annyi történt, hogy távolabbról éreztelek. Az

elmédbe már nem láthattam bele, és sugalmazni sem voltam képes neked többé semmit. Ez a rendje, gondoltam, de akkor mit keresek még itt?

Nem mit, *kit*.

A menekült Jasmine méhében rejtőző magzatot.

Így történt, hogy bár Őrzőként elveszítettelek, mégsem vesztél el a szemem elől. Már születése előtt te lettél Jade baba fogadott nagynyja. Multikulti nagycsaláddá váltatok. Bár láttam rajtad, hogy titkon hiányolod az épphogy megtapasztalt, máris elvesztett kapcsolódást velem, mégsem jutott melléd újabb Őrző. Seregek serege is kevés lett volna már akkor a világnak. Ezért őrizhetem Jade-et én is, a lebukott.

Angyali újrahasznosítás.

Amikor a Kárpát-medencét elöntötte az Atlanti-óceán, a zsúfolt Alpokban a gazdag protekciósok sem fértek el. Családod befogadott része fogta magát és befogadóit, s oda menekült, ahonnan származott: az új Özönvízben szigetszoporttá lett pakisztáni hegyek közé. Itt az emberek újra olyan közel kerültek a megfoghatatlanhoz, mint a Biblia előtti időkben.

A tízéves Jade, akin keresztül rád is vigyázok, közvetlenebbül kapcsolódik hozzám, mint valaha is hittem, hogy lehet. Az ő kezével írok neked a tőled kapott egyetlen mesekönyvéből, **A kis herceg**ből kitépett lapra. Nagy áldozat megrongálni egy ilyen ritka, becses tárgyat, de muszáj, hiszen már tizenegy éve nem hallhatjuk egymás gondolatát.

Az emberöltők ismét lerövidültek, és te elhasználódtál. A korán érő ifjak sorsa tovább alakul, ha sikerül összegyűjteniük az újrakezdéshez kellő új tudást.

Gyere! Nem enyém a döntés, de tán Őrzőjükké válhatsz te is.

Utolsó üdvölettel:

angyalod